

Величчя завершення святкування УПА в Бельгії

Після кількох окружних відзначень 40-их роковин УПА в Льеж-Серен, Шатле-Шарлеруа, Ла-Лув'є-р-Стреп, Вам і в Генку, Брюссель був завершеним святкуванням цієї визначної річниці в Бельгії.

У суботу, 30-го жовтня ц.р., точно о другій годині під пам'ятником Незнаного Вояка в Брюсселі, при численній участі нашого громадянства та усієї Бельгії було складено вінок, на якому видніли написи: «Героям України — 1942-1982 — Українці Бельгії».

Голова Святкового комітету мгр О.Коваль вручею йому шаблюку віддав почесно вправивши герою, а відтак тією ж шаблюкою підняв «визначного вояку», під час того, як сурмач грав траурну мелодію, а учасники відспівали український національний гімн. На закінчення церемонії старшина від Комітету вогню попросив записати до «Золотої книги», хто і з якої нагоди складає вінок. Від Комітету підписали: О.Коваль, п-і Е.Бачинська, І.Левич-

кий, М.Когут і д-р В.Котляр та почесні гості, президент Інтеркомітету П. де Лантгер.

Зформований похід на чолі з 13 прапорами рушив до катедри св. Михайла, однієї з найстаріших архітектурних пам'яток у Брюсселі, де о. митрат Іван Кіт у сесуленні отців д-ра Б.Куриласа і Ван Голя та діакона Романа Ковальчука відправив Богослуження в наміренні українського народу і жертв УПА. Співав запрошений з Голландії хор під керівництвом проф. Мирослава Антоновича. Це вперше в цій катедрі було українське Богослуження, яке зробило помітне враження на присутніх бельгійців. Відпоручник бельгійського примаса Данієльса, вікарій для імігрантів монсеньор Ван Схонбрук сказав коротке слово, в якому підкреслював значення згадки про загиблих і померлих, що віддали своє життя за батьківщину. Тільки нарід, що не забував про своїх героїв, гідний світлого майбутнього.

Святкова Академія і концерт української пісні відбулися у приміщенні Культурного Центру в Одергемі. Програму відкрив перший заступник голови ГРУГОБ, у відсутності хворого проф. Зеленого, д-р В.Попович, вказуючи на виконані і політичне значення боротьби УПА під керівництвом великого стратега і відважного лицаря Романа Шухевича — Тараса Чупринки. Боротьба УПА стала надбанням цілого українського народу, а її продовження можливе тільки в об'єднанні всіх українських сил. Текст промови по-французьки відчитала Віра Коваль, а по-фламандськи — Христина Когут.

Візантійський хор відспівав дві могутні пісні: «Прометей» Стеценка і «Дума про Нецая» Д.Сичинського. Потім голова Святкового комітету мгр О.Коваль представив головного промовця генерал-майора і сенатора бельгійського парламенту Роберта Кльоза. Особа генерала є широко відома через появу його двох книжок (1977 - 1980) «Європа без оборони» і «Ще одне зусилля... третя світова війна». Ці книжки викликали велику дискусію, і генерал мусів зрезигнувати зі своїх постів в НАТО і в бельгійському війську. Він, однак, не вирішив своїх поглядів, а перейшов в площину політичної боротьби за реалізацію поставлених цілей. До тих цілей належить озброєння Заходу для успішної оборони перед советською експансією, боротьба за людські і національні права для поневолених народів і постійна інформація для формування спільної свідомості в боротьбі за справедливий лад у світі. Генерал Р.Кльоз увійшов у склад Світового почесного комітету для відзначення 40-ліття УПА, що його заініціював Ярослав Стецько. Учасники свята прийняли промовця гучними оплесками.

Дякуючи комітетові за запрошення виступати на святі, генерал сказав, що вперше йому доводиться виступати серед українців, однак, він повністю солідаризується з борецями за волю України і ставить їх за приклад іншим народам. Перед вільним світом стоїть відповідальне завдання рятувати себе перед московсько-імперією і лістиничою експансією, протидіяти фальшивим пацифістичним рухам на службі того імперіалізму та ширити свідомість про можливість рятунку.

Декорація сцени — образ наступаючої УПА в полум'ях вогню з написом «У боротьбі за волю» та великий портрет хороброго командира УПА і найбільшого дереворити Н.Хачмарського. Пояснення до програми французькою і фламандською мовами давала Віра Коваль.

Національний славець «Ще не вмерла Україна» прозвучав могутнім акордом голосів і сердець всіх учасників разом із хором. Бельгійська преса подала короткі інформації перед і після Свята УПА з виразним зазначенням, що вона була ствержена для боротьби проти обидвох нацизмів України — нацистського і московського.

Постановка опери „Сватання“ у Клівленді

Хор „Дніпро“, який існує в Клівленді вже понад 25 років та який знайшов у своїх місцевих та поза місцевих виступів, підготував оперу М.Кропивницького „Сватання“. Опера має бути виставлена в день 18-го та 19-го грудня 1982 року в аудиторії при Кайагоа комуніті коледжі у Пармі. Це вже буде друга опера вистава, поставлена хором. Першою музичною виставою хору була опера „Наталка Полтавка“ Миколи Лисенка, виконана понад десять років тому.

Опера „Сватання“, яка віддзеркалює наші народні звичаї та побут, буде висловом праці хору „Дніпро“ за останній рік. Ця опера на дві дії базована на опері М.Кропивницького „Залюбки Софії Мусія“, а також відома як „Пісня в лісах“. Багато праці і терпеливості вкладається в її постановку зі сторони всіх учасників, а

особливо тих осіб, які єспраді відповідальні за її приготування: мгр Е.Садовський, музичний керівник, П.Шокалюк, режисер, М.Комічак, хореограф танців, Т.Белінський-вигодовлення декорацій. Крім членів хору, у виставі також бере участь ансамбль українського танцю „Каштан“, а оркестра доповнює настрій та красу опери. Оперу ставиться виключно місцевими силами.

Вірно, що наше громадянство оцінить цю працю хору та підтримає цей дійсно рідкісний його пошук. Це є небуденна нагода для старших віком громадян повернутися спогадами в рідний побут, а для молодого покоління — запізнатися з ним.

Квитки на виставу можна одержати у поодиноких членів хору у кравчині Руденських, 5432 Стейт Ровд, та при касі.

ПОДЯКА

З волі Всевисьшого відійшов від нас у Вічність по короткій і тяжкій недозі 5-го жовтня 1982 року наш Найдорожчий

бл. п. д-р проф. ПЕТРО ОРИШКЕВИЧ

Глибоко зворушені вином любові і пошани до Покійного численною участю у всіх похоронних відправах, щиро і щиро дякуємо Родині, Дружам, Приятелям, Знайомим, Представникам організацій, установ і товариств та багатовишній громаді, коли в час найбільшого душевного болю Рідні і Друзі віддали Покійному останню прислугу та поклали наш жаль цимирим словами спідчувати і помилувати. Молимо Всевисьшого про щедрий благодать для всіх.

В першу чергу щиро дякуємо Всевиському о. ТАРАСОВІ ЛОНЧИНІ, Всеч. о. ПЕТРОВІ ШАВЕЛІВІ і Всевиському о. ІВАНОВІ ОРИШКЕВИЧІВІ (найстаршому братові Покійного) за відслуження Панахиди з Парастасом, та Поминальної Служби Божої, та за відправлення Покійного на місцевий цвинтар, а також відслуження там Панахиди.

Щиро дякуємо Всеч. о. ТАРАСОВІ ЛОНЧИНІ, за його повні щирої духовної підтримки і потім ПРОЩАЛЬНІ СЛОВА під час відправи і за зорганізування цілого похорону. Сердечну вдячність висловлюємо ансамблеві хору в особі інж. Петра Крупа з дружиною Соною, д-ра Євгена Гіла, п. Миколи Станіславського, д-ра Ярослава Гелета, п. Нестора Пилипи, п. Д. Божка, п. М. Дражковського і Іларіона Калініченка, які чудовим мелодичним співом звеличили цілу сумну відправу.

Сердечна подяка 78-му ВІДПІЛОВІ СОЮЗУ УКРАЇНОК, які надзвичайними ділами допомогли мені улаштувати численну родину, яка з'їхалася до Вашингтону з далеких сторін відправити Покійного на Вічний Спочинок.

Сердечна вдячність за вінок і кошкі квіти від Родини, Сусідів, Товаришів бувалої праці, Школи Українознавства і Друзів.

Щиро дякуємо за численні-численні Служби Божі за спокій душі Покійного від Друзів з далекої Каліфорнії, Канади і з УСІХ УСЮДІВ куди тільки вістка про його невідання смерті долетіла чи то локально чи з далеких сторін.

Рівнож щиро дякуємо за дати на будівельний фонд церков: св. Тройці зложеного \$1,000.00 від окремих жертвodawців; і на будівельний фонд пресв. Родини \$1,500.00 також від окремих жертвodawців (замість квітів на свічку поклали). (Після жертвodawців подана у локальних церковних білетниках).

Сердечна подяка п. ТЕОДОРОВІ ЦАРИКОВІ за прощальні слова над відкритою могилкою Покійного від місцевого УККА.

Щиро дякуємо п. Ю. Тим за приготування трини для 130 осіб в так короткому часі.

Рівнож щиро дякую моєму швагрові д-рові ОСИПОВІ ОРИШКЕВИЧІВІ з Брукліну за ведення трини і за прощальні слова від родини Покійного.

Дякую за прощальні слова на трині д-рові ЮРІЄВІ СТАРОСЬКОМУ від місцевого НТШ, як рівнож д-рові ІЛІЯРІОНОВІ КАЛІНІЧЕНКІВІ від НТШ, якого Покійний був членом-кореспондентом через довгі роки; п. д-ра БОГДАНА НОВІ ЯСІНСЬКОМУ за прощальні слова від Школи Українознавства, якої Покійний був організатором і довголітнім директором. Усім учням цієї школи за їх участь у похоронах.

Щиро дяка братанкові Покійному д-рові ЮРІЄВІ ОРИШКЕВИЧІВІ за звукову фільмування усіх похоронних відправ, щоби увіковічнити могутній настрійний спів і набожний настрій.

Ми невимовно вдячні всім Особам, які висловили нам співчуття — особисті, телефонічні та письмові: на ці останні з уваги на велику кількість, одержаних з усіх сторін світу, вибачаюсь, не можемо окремо подякувати. З вдячністю згадуємо тільки від Платової Станції у Вашингтоні, де пластуні віддали Покійному за його великий вклад в українську науку скарбничку і заклали, що: д-р Петро Оришкевич ЗАСЛУЖИВ НА ВІЧНЕ ЖИТТЯ у НАШІЙ ГРОМАДІ, бо невтомно працював для добра української молоді, залишив друзів і готові до друку географічні підручники для вжитку молоді у школах Українознавства.

Рівнож щиро дякую достойним друзям Начальному Пластунові д-рові ЮРІЄВІ СТАРОСЬКОМУ з родиною, д-рові Орестові Гаврилюкові з родиною, д-рові Іларієві Калініченку з родиною, моїм сусідам Терені і Константину Бені, які прийшли мене потішити в перший день після відходу мого Найдорожчого Мужа у вічність.

Велике спасибі молодим Маркіянові і Борисові Гаврилюкам, що служили вітаним хлопцями на Заупокійній Службі Божій в день похорону.

Я свідомо, що не зможу всім як слід подякувати, чим більше пишу і більше неоціненних добродійств пригадую і починаю бракувати слів. Одні скажу: Нема на світі нічого дорожчого, як щирі друзі.

Щиро і щиро дякую Всім за всі добродійства і вибачаюсь, якщо когось поминая.

У глибокому смутку:

ЯРОСЛАВА — дружина
ЯРОМИР — син з дружиною ХРИСТЕЮ
і сином АДРІАНОМ

Добро повертається сторіцею

У сьогоднішньому матеріальному світі тяжко повірити в актуальність цього прислів'я. Однак і сьогодні є люди, які не тільки віряють у повернення сторіцею, але й самі це здійснюють.

Богдан Попадик з часів військової служби.

рив, він сказав: „Ще для паць, щоб могли далі продовжувати свою корисну працю. Може й цього року пані зможуть вислати комум рідзаний подарунок“.

12-ий Відділ СУА, який існує вже понад 15 років та веде свою працю в різних ділянках, складає щирі подяку Богданові Попадикові за його щедрий дар.

А. Завадівська

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
улаштує

ВИСТАВКУ

Я. ГНІЗДОВСЬКОГО

ЧОТИРИ ДЕКАДИ МИСТЕЦЬКОЇ ПРАЦІ

5-го грудня 1982 — 15-го січня 1983 р.

2 East 79th Street • New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 288-8660

Відкриття виставки — **неділя, 5 грудня, 4-та год.**
Галерея відкрита денно 2-6 по пол.

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВЕ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ

UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
влаштує для МОЛОДІ

ТРАДИЦІЙНИЙ АНДРІВСЬКИЙ ВЕЧІР

Субота, 4-го грудня 1982 р., год. 6-та веч., 2 Схід 79-та авт., Нью Йорк, Н. Й.

Вступ для студентів Вітальн для дорослих \$7.50.

Традиційні українські і страви. Ритуал з калитю. Ворожіння: з воском, папером, балабушками і т. д.

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій
міста Нью Йорку, Відділ УККА
влаштує

КОНЦЕРТ

для вшанування визначного українського композитора

о. Кирила Стеценка

з нагоди 100-ліття його уродин та 60-ліття смерті

в неділю, 12-го грудня 1982 року, о годині 2:30 по полудні

в залі Вашингтон Іранг Гай Скул, Іранг Плейс, поміж 181 17 авт., Нью Йорк, Н. Й.

ПРОГРАМА:

Слово про Кирила Стеценка виголосить... мистецтвознавець критик ТЕОДОР ТЕРЕН-ЮСЬКІВ

В мистецтві частині беруть участь: Мішанний хор „ДУМКА“, дир. СЕМЕН КОМІРНИЙ • Вокально-музичний ансамбль „ПРОМІНЬ“, дир. мгр БОГДАНА ВОЛЯНСЬКА • АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ — соліст-баритон Метрополітан Опері • Сопрано МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІЧУК — 6. солістка Ситі Опері. • Відчитання протестної резолюції.

Квитки вступу по 5.00 і 6.00 дол. можна набити в кравчині „АРКА“, „ЕКО“ та при касі.

ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ
ФОНД (ПСФ) ім. сл. п.
проф. д-ра КОНСТАНТИНА
САВЧУКА

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

В сороковий день смерті (28-го січня 1981) визначного науковця, студентського, суспільно-громадського і політичного діяча, — шкільні товариші ПОКІЙНОГО, за згодою родини, рішили створити ПОСТІЙНИЙ СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД (ПСФ) його імені. Щорічно тільки із процентів ПСФ ім. д-ра К. Савчука буде призначена одна стипендія для студента чи дослідника історії України або політичних наук. Комісія Фонду в листопаді ц.р. за згодою родини передала до Фонду і УВУ слідує пожертви:

Савчук, Мирослава	\$500.00
мгр Савчук, Марта і Адриан	\$500.00
по 100.00 дол. — д-р Боднарчук, Дмитро; Боднарчук, Василь; д-р Гой, Петро і Лес; Косоноцький, Володимир і Зінаїда; д-р Курілюк, Любомир і Дарія; д-р Личків, Василь і Марія; Смолинський, Богдан і Татіяна; мгр Хемчак, Стефан і Марія; мгр Шудлюк, Орест і Слава;	
по 50.00 дол. — мгр Кобаса, Іван; Костів, Семен і Ірина; Паронах, Ярослав і Іванна;	
Інж. Раковський, Роман і Люба	\$25.00
по 20.00 дол. — Ганущак, Микола і Стефанія; Ганущак-Сакович, Лариса; Раковський, Ігор і Зіна; Гентіш, Олена;	
по 10.00 дол. — Боднар, Стефан; Богай, Дмитро; Вітюк, Іван; Копчинський, Володимир і Юлія; Науа, Василь і Стефанія; Пік, Василь; Різник, Леся.	

До сьогодні зібрано 2.215 дол. Цією дорогою просимо Товаришів і Приятелів ПОКІЙНОГО своїми пожертвами розбудувати цей ПСФ для ЛЮДИНИ, яка все своє коротке життя працювала і жила для української науки, горіла любов'ю до Батьківщини.

Пожертви просимо надсилати на адресу Фонду і УВУ, зазначивши при тому, що це на ПСФ ім. проф. Савчука.

За Комісією ПСФ ім. проф. д-ра Константина Савчука: Зенон Бабюк, Дмитро Боднарчук, Григорій Васильович, Іван Бізар, Василь Личків, Марта Савчук і Орест Шудлюк.

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Avenue • New York, N.Y. 10003

Всі пожертви можна відігнати від податку.

ДІЛИМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у Львові, на сімдесят шостому році життя відійшла у Вічність українська письменниця.

бл. п.

ДАРІЯ ДМИТРІВНА
МАКОГОН-ПОЛОТНЮК

літературне псевдонім:

ІРИНА ВІЛЬДЕ

ЗАУПОКІЙНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДА

за спокій її душі, як також у сорокові роковини смерті її мужа, співосновника пл. кур. „Чорномор'я“, надлісничого, розстріляного німцями в 1943 році в Станіславові,

бл. п.

ІНЖ. ЄВГЕНА ПОЛОТНЮКА

пластова клічка:

„ОЙГЕН“

будуть відправлені в неділю, 19-го грудня 1982 р. в 10:30 год. ранку в парафіяльний церкві св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж. при 1195 Дуч Авеню у глибокому смутку:

ГАЛИНА ПОЛОТНЮК-КОСТЮК, сестра і братова
ІВАН РОМАН КОСТЮК, швагер

112 La Clide Avenue, Trenton, N.J. 08618

Замість квітів на свічку покласти у пам'яті наших Дорогих Спочиних, складаємо 100.00 дол. на УВАН — Комісію для вивчення і публікації спадщини Володимира Винниченка.

